

la farga

Costa de Salt

XI V Núm 208 - febrer 2004 - Preu 1,80€

CASAL DE JUBILATS DE SALT

Ens plau per la present, convocar-te a l'assemblea General Ordinaria del Casal de Jubilats i Simpatitzants de Salt, que tindrà lloc al local social, el proper 7 de febrer de 2004, a 2/4 de 5h. de la tarda en 1ª Convocatòria i a les 5h. de la tarda en 2ª Convocatòria, amb la següent:

ORDRE DEL DIA

1r.- Presentació per a la seva aprovació, de la Memòria d'activitats de l'any 2003.

2n.- Presentació per a la seva aprovació, de l'Estat de Comptes de l'any 2003.

3r.- Programa d'activitats de l'any 2004 i Pressupost econòmic de l'Exercici 2004

4rt.- Precs i preguntes.

Excursió al Museu de la Ciència i Tècnica de Catalunya (Terrassa). Dia 19 de febrer. Sortida a les 8h. del matí. Dinat bufet lliure a L'Escut. A tarda volta pel Centre Comercial de Diagonal Mar. Preu 24 euros.

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"

Cursos

Curset de massatge relaxant. Dimarts 3, 10, 17 i 24 de febrer. Professora: Carme Hernández. Curs de Shiatsu 2. Dies: 3, 10 i 17 de febrer. Professor: Hideo Asai

Exposicions

Expo Jove. (Informació sobre estudis i sortides de treball pels joves) del Consell Comarcal del Gironès

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL I MASIÀ

El racó dels contes. Dies: 13 i 27 de febrer. Hora: 18h.

BIBLIOTECA D'EN MASSAGRAN

El racó dels contes. Dies: 5 i 19 de febrer. Hora: 18h

HOTEL D'ENTITATS

Cursos

Els medicaments per si sols no poden resoldre la nostra vida. Dies: 6 de febrer-26 de març. Horari:

18-20h. Organitza: Apharmacis

Curs de fotografia d'estudi (retrat). Dies: 4 25 de febrer. Horari: 20-22h. Organitza: Agrupació Fotogràfica.

Curs d'iniciació a la fotografia. Dies: 3 de febrer-

18 de març (dimarts i dijous). Horari: 20:30-22:00h.

Curs de puntes de coixí. Dijous de 15-19h.

Organitza: Associació de Puntaires de Salt.

TEATRE DE SALT

8 de febrer. LES FACÈCIES DE

CORAL·LINA (infantil). Companyia: L'Estenedor

Teatre de Titelles. Hora: 12h. Preu: 4 euros

14 de febrer. TIPUAIXÍ EN CONCERT. Hora: 22h.

Preu: 3 euros

21 de febrer. LA TEMPESTA (de W. Shakespeare).

Companyia: Safareig Teatre-Col. Teatral Ditirambe.

Hora: 22h. Preu: 8 euros

22 de febrer. LA TEMPESTA (de W. Shakespeare).

Companyia: Safareig Teatre-Col. Teatral Ditirambe.

Hora: 19h. Preu: 8 euros

28 de febrer. EEUUROPA. Companyia: Teatre de

Guerrilla.. Hora: 22h. Preu: 18 euros

29 de febrer. L'HOME D'AIGUA (concert familiar).

Companyia: Max Vandervorst. Hora: 18h. Preu: 3 euros

SALA LA MIRONA

Dia 6 a les 23 h.- :ELECTRU GROUND FESTIVAL (Lyve and SESSIONS) 10 E.

Dia 7 a les 23 h.- :DOVER. 12 E. anticipada- 15 E a la Guixeta

Dia 13 a les 23 h.- :2on. ESKA EXPLOSION: THE SELECTER-Jamboree Gang-ESKARFACE

Dia 14 a les 23'30 H.-: MAQUINA. 8 E. anticipada. -10 E a la Guixeta

Dia 20 a les 23 h.- : MAGO DE OZ 15 E anticipada. -18 a la Guixeta

Dia 21 a les 23'30 h.- : GERTRUDIS 5 E anticipada.-6 E a la Guixeta

Dia 27 a les 23'30 h.- :SONOTONES. 5 E anticipada 6E a la Guixeta

Dia 28 a les 23'30 h.- CARNESTOLTES: DR

CALYPSO + ORQUESTRA ALTERNATIVA + DJ. 5 E. anticipada 8 E a la Guixeta

Les entitats que vulguin incloure les seves activitats en l'Agenda de La Farga, poden fer-les arribar al correu electrònic: lafarga_revista@terra.es

teràpia del dolor

Nov horari de visites: dilluns de 10 a 1 del matí, dimarts i divendres de 5 a 8

c/ Francesc Macià, 18, 4t 3a
17190 SALT

tel. 972 40 10 46

Massatges . Acupuntura . Recuperador electrònic . Ultra so

DES DE 10 €

<i>Agenda</i>	2
<i>Editorial</i>	3
<i>Entrevista</i>	4
<i>Cultura</i>	7
<i>Història</i>	8
<i>Salut</i>	9
<i>Marrecs de Salt</i>	10
<i>Música</i>	11
<i>Museu de l'Aigua</i>	12
<i>Notícies</i>	13
<i>Opinió</i>	14
<i>Gent Gran</i>	18
<i>Gastronomia</i>	19
<i>Esport</i>	20
<i>Demografia</i>	22
<i>Poti-poti</i>	23

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de

 ACP C
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Amb aquesta definició, que suposem que no deu ser gaire científica, es reconeix els moviments associatius, iniciatives populars i veïnals, associacions d'interès cultural, esportiu o ecologista, ONG, en definitiva qualsevol activitat realitzada lliurement pels ciutadans, sense ànim de lucre, sense un objectiu de "benefici", econòmic, polític o religiós, pel grup que practica l'activitat.

Una altra cosa és la promoció personal, hi ha casos notables de "personatges" que es valen o utilitzen aquestes lloables associacions i les seves activitats per promocionar-se personalment, sovint amb un clar (o no tan clar) interès polític.

Això no vol dir que la gent que faci política no pugui exercir de "societat civil", ans el contrari, els polítics s'han d'implicar, participar, escoltar i ajudar, però haurien de renunciar a dirigir o liderar aquestes activitats pel risc d'imposar opinions, actuacions o preses de posició, (encara que sigui sense premeditació, involuntària o inconscientment), que potser no comparteix la resta de l'associació.

Aquestes "intrusions" acaben fent mal a la mateixa entitat, ja que el pas, sovint efímer, del personatge comporta la desvinculació d'alguns membres actius (dels de sempre) que no combreguen amb el personatge o amb el seu partit, i simplement se'n van cap a casa.

Tot aquest llarg preàmbul que hem escrit fins aquí, només ens ha servit d'excusa per donar les gràcies a totes les entitats de Salt que, amb eficàcia i constància, però sobretot amb l'esforç personal de la gent que hi treballa, mantenen viva la "societat civil" del nostre Poble.

Salt no es pot permetre febleses en aquest camp de la vitalitat del teixit associatiu, la proximitat de la capital comporta el risc que siguin fagocitades les millors iniciatives i els millors elements, per això és important que els polítics locals cuidin amb diligència i si cal amb sobreprotecció, la "societat civil" del poble.

ANY XXIV NÚM 208 FEBRER DE 2004

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas i Lluís Mateu

COL-LABORACIONS: B. Pérez, Ferran Márquez, Josep Boó, Josep Recasens, Jordi Matas, Josep Ferrer, Pere Martí, Oriol Pallàs, Josep Ros, Narcís Presas, Andreu Bover, Guillem Terribas, Mireia Masó, Eulogi Galià i Carme Batlle

PORTADA: Foto Manel Xifra

MAQUETACIÓ: David Garrido

CORRECCIÓ: Toni Ruscalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Joan Boada

IMPRESSIÓ: Imprempta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

Paco Morgado

En Paco confessa que pinta per divertir-se, que admet ser una mica cul d'en Jaumet, però que li és ben igual, que a cada moment pinta el que el cos li demana. Aquesta és la

seva opció, l'opció de la sinceritat, de l'honestat amb un mateix que no tothom decideix afrontar. I la veritat és que el seu posat tranquil, d'aire juvenil i informal, la seva parla calmada i serena, i tot ell en general, deixen entreveure la seguretat d'aquells que tenen clara quina és la seva opció.

Abans de començar la meua bateria de preguntes parlem una mica de les il·lusions, dels projectes, de dedicar-se a les aficions, i em quedo amb una frase que s'explica per ella mateixa: "No s'ha de renunciar mai a les fites personals... mira, el meu somni era muntar una escola de pintura i fins als 37 anys no va poder ser...no s'ha de renunciar mai a allò que per tu és important".

- Com comença la teua afició per la pintura?

Com un divertiment. Jo vaig començar a pintar de molt petit i no tenia capacitat de plantejar-me res sobre el que era la pintura, simplement em divertia molt, m'agradava i em sortia bastant bé i llavors això et va a u t o a l i m e n t a n t . I fonamentalment, segueixo amb la mateixa actitud, perquè si no, estaria totalment definit en un estil concret, que és el que sovint se'm reclama...*t'has de definir perquè comercialment això no ven, massa estils, massa coses, massa inquiet...* però jo suposo que pinto per divertir-me.

- I la tècnica quin paper hi juga? Tu has donat classes, suposo que la base tècnica deu ser també important ...

Amb això diríem que sóc bastant clàssic. En la pintura, com en qualsevol forma d'expressió

artística, com més recursos tinguis per projectar idees més se t'obre el ventall de possibilitats. Si poses una bona base d'instruments formals tens més possibilitats de projectar allò que t'interessa. També depèn de cada cas, jo parlo sempre amb l'alumne i depèn del que persegueixi li ofereixo un tipus d'ensenyament o un altre. No l'obligo a entrar en una línia determinada. Si algú em diu que li interessa el dibuix i no la pintura, doncs ens centrem en allò. Joestic per donar a la gent aquells coneixements que em reclamin, però jo crec que una bona base tècnica facilita i possibilita de forma més garantida resultats adequats.

- Ets de Salt?

Vaig néixer a Sevilla, als 3 anys estava a Platja d'Aro, als 6 anys estava a Breda, als 11 estava a Salt, als 13 a Cardedeu, als 16

estava a València i des dels 18 que ja em vaig establir a Salt.

- I què és el que et va enganxar a Salt?

Circumstàncies familiars. Ara ja hi porto molts anys i em sento totalment saltenc. He tingut la possibilitat de marxar a viure a Girona i no he volgut. Jo em sento molt integrat aquí a Salt i m'agrada molt. Sí, sí, per mi sóc saltenc. Hi tinc els amics, hi tinc la família, ho tinc tot aquí.

- I, a més a més, durant molts anys la teua escola de pintura, si no era l'única, era de les poques que hi havia aquí a Salt Sí, sí, hi havia l'Escola de Belles Arts i jo.

- Donaves una mica l'alternativa, pel fet que ensenyés tècniques una mica més modernes, com pot ser l'aerografia?

No m'ho vaig plantejar mai ni me n'he preocupat massa. El que jo em plantejo és: jo què faig, què vull fer. Vaig començar fent dibuix i pintura i després vaig ser un dels primers a treballar l'aerografia, perquè sóc una persona inquieta i un dia em vaig encuriosir per una cosa que es deia aerografia que no sabia de què anava i vaig anar a fer un curs a Barcelona. De totes maneres, jo l'aerografia la treballo de forma secundària, com un complement. A mi m'agrada més l'expressió que em dona el pinzell, la mà és més directa. El més destacable d'aquesta tècnica és la textura que crea i la plasticitat tan especial que dona aquest realisme tan exhacerbat. De totes maneres, jo sóc més eclèctic, a mi m'agrada tocar una mica de tot, per això quan algú visita una exposició meva diu *quants autors hi ha aquí?*

- I a què es deuen aquests canvis d'estil, notes si va per èpoques? Segons quina època de la teva vida tendeixes més cap a un estil o cap a un altre?

Més aviat per moments personals. Avui potser una cosa i demà una altra. I depèn del que tingui entre mans també. No són etapes. Per exemple, l'exposició que hi ha hagut fins fa pocs dies a la Punxa, *Visions... Girona*, l'he preparat durant cinc mesos i hi havia des d'un realisme figuratiu molt acurat fins a peces gairebé surrealistes... molt sui generis. Per a mi resulta molt divertit, però sé que té un gran inconvenient comercial, però com que jo la vida me la guanyo donant classes... A més a més, em sembla que de la manera que sóc, no ho portaria gaire bé això de ser un professional de la pintura. Hi ha massa condicionants que em limitarien molt i em traurien la possibilitat que tinc ara d'expressar-me. Tinc molts companys que han passat per aquí i que han acabat renunciant-hi perquè es tornava una monotonia. Tenien encàrrecs de fins a cinquanta quadres dins del mateix estil, amb només petites variacions del color,

l'estructura... això et mata!

- Una mica a tall de fàbrica, no?

Sí, es converteix en una indústria i a mi no m'interessa gens entrar-hi, en això...

- La indústria mata l'art? L'assassina?

En principi jo diria que sí, però també hi ha d'haver les seves excepcions, m'imagino. Suposo que en un principi has d'entrar-hi i fer-te un nom per poder fer el que et doni la gana. Després estàs en una situació de força i pots dir *ara faig el que vull*. Però previ a això has de passar per una etapa bastant dura, m'imagino, bastant feixuga. De fet, això tampoc no m'ho he plantejat mai seriosament, però intueixo que ho passaria força malament.

- I estàs al cas de les tendències actuals en pintura o vas una mica al teu rotllo?

A mi em sembla que s'està tornant al realisme, bastant figuratiu. Tinc la sensació que la gent està una mica cansada de *punyetetes*. Per les coses que llegeixo i que segueixo, la gent està una mica saturada d'aquestes coses més minimalistes i s'està tornant a una línia més figurativa. Però, com tot en aquesta vida, és cíclic, i potser d'aquí un temps quan la gent es torni a cansar d'aquest estil, es tornarà a unes tendències més abstractes, vés a saber. També cal tenir en compte

tota l'eclosió de l'audiovisual i de la informàtica, que estan creant un nou espai artístic.

- I tu treballes amb els ordinadors també?

A l'escola fem tota una part de disseny per ordinador, sobretot el meu fill Marc és el que se n'ocupa, i jo l'ordinador l'he incorporat com una eina de treball per fer esbossos i estudis sobre quadres que abans feia d'una forma molt més feixuga. És una forma totalment diferent que ajuda molt a crear, una nova vessant que dona una obertura molt gran, sobretot per la rapidesa de manipulació que permet.

- I això d'agafar la paleta i anar al carrer?

No m'hi veuràs pas mai a mi, em talla molt. Jo sóc més pintor d'estudi. Ho he fet alguna vegada en racons que pensava *aquí estaré sol* i al cap d'una hora ja n'hi ha tres o quatre allà comentant i m'atabala molt... sóc molt tímid i no ho supero això.

- Deu ser una mica incòmode sentir-se observat

A mi m'incomoda bastant, i tinc altres instruments: fotografies, apunts, esbossos a llapis, l'ordinador... i tot això m'ajuda molt a elaborar el meu món personal. De fet, en el meu treball sempre hi és present la meva elaboració mental. Encara que vegi una gran posta de sol,

automàticament la introdueixo a dins meu...

... i la pintes un cop passada pel teu filtre ...

Alguna vegada he fet una fotografia d'alguna imatge que m'ha agradat i fins al cap d'un any no me l'he tornada a mirar, i llavors m'ha passat que una imatge que en el seu moment m'havia impactat després no em diu absolutament res, i ja no la puc pintar. Pot ser maca, pot tenir colors bonics, però si a mi no m'impacta, no em fa vibrar, ja no m'interessa. En canvi, també m'ha passat que fotografies que tenen 4 o 5 anys, les torno a veure i em tornen a remoure tot allò que vaig viure en aquell moment i aleshores sí que les puc pintar.

- La pintura ha de comunicar alguna cosa més enllà de la imatge en sí per ser una bona pintura?

Jo penso que sí. Perquè una obra ha d'aconseguir no deixar indiferent l'espectador. Jo no sé pintar si el motiu que vull plasmar no em fa vibrar. Jo crec que sí, que darrera la pintura hi ha d'haver sentiment, emoció.

- I quins pintors són els que et donen aquesta vibració?

Sobretot Van Gogh. En Van Gogh m'ha impressionat sempre. Els impressionistes també m'agraden molt, el surrealisme de Dalí, el cubisme de Joan Gris, algunes coses de Picasso... i evidentment, quan hom es posa davant un Velázquez també al·lucina... és que ja et dic, sóc molt eclèctic. Això és com el menjar, no pots dir que t'agraden els macarrons i prou. Però sí, probablement un dels autors que m'ha impressionat més ha sigut Van Gogh, transmet una força, unes vivències molt contundents.

- Hi ha alguna cosa concreta que de petit et fes decidir a pintar?

Jo vaig començar amb això per un familiar. Jo estava a Platja d'Aro, que devia tenir 5 o 6 anys, i tenia un oncle a Sevilla amb qui ens escrivíem cartes i sempre, al final del full, em feia un dibuixet per mi. Quan la meva mare el contestava jo sempre hi afegia també un petit dibuixet *para el tio Dani*. I des d'aleshores mai més he deixat de dibuixar.

- I sempre vas tenir clar que volies muntar el teu estudi i ensenyar a pintar?

Jo sóc pedagog, sóc llicenciat en pedagogia i a mi l'ensenyament m'atreu molt. Jo fa molts anys que

dono classes i no sempre d'això; he donat classes d'EGB, d'auxiliar administratiu... D'alguna manera he ajuntat les meves dues grans aficions, que són la pintura i l'ensenyament. I m'hi trobo molt còmode, molt gratificat. Guanyar-me la vida donant classes no només no em resta res sinó que m'afegeix molts valors, m'omple molt i hi aprenc moltes coses també. És una activitat interactiva, tu dones però hi reps molt també. A més a més, he tingut la sort de tenir alumnes molt *macus* que s'han convertit en grans amics.

- Quines edats tenen els teus alumnes?

Des dels 6 anys fins a jubilats. Entrar en el món dels petits em va costar una mica, però quan finalment vaig començar a entrar-hi va ser una meravella. I ara gaudeixo tant amb petits com amb grans.

- Notes canvis en vistes de 10 anys enrera per exemple?

Hi ha més agressivitat. La mainada està més en tensió i davant de determinades circumstàncies actuen de manera agressiva a causa, suposo, del fet que tenen unes respostes adquirides a través dels mitjans de comunicació. I aquestes respostes solen ser força violentes... bé, violentes, vull dir d'insult, d'enfrontament... i això és incòmode. A més a més, a mi la violència em posa molt nerviós. Això és com un pedaç, però, perquè després quan coneixes una mica més a fons els nens veus que són encantadors, bons nanos i alguns d'ells molt sensibles. Però clar, com que probablement no se'ls ha contrarestat aquesta influència, es disparen aquestes reaccions. I això és força preocupant i penso que s'hi hauria de fer alguna cosa, perquè mira com els va als Estats Units... la violència és terrible i n'hi ha massa.

- Potser per tota aquesta pressió sobre les noves generacions i la falta d'espais on expressar-se neixen noves formes com el graffiti, què en penses tu d'això?

Una altra modalitat d'expressió.

Jo, en un primer terme, abstraient-ho dels condicionants socials, trobo que és una forma d'expressió més. Jo he vist graffitis que són realment impressionants, que són vertaderes obres d'art, i altres coses molt dolentes, com a tot arreu. Clar, caldria arreglar la problemàtica d'aquells que més que pintar embruten les parets, però com a forma d'expressió en si, trobo que és absolutament vàlida i a mi m'agrada molt veure segons quin tipus de graffitis.

- Perquè de fet, resulta bonic que passegem i trobem pintures per les parets de la ciutat, no?

Clar, l'art al carrer, no? Jo trobo

que sí. És més, caldria que es fomentés perquè realment hi ha espais que amb una bona pintura guanyarien. Però com que no es motiva massa, i també hi ha gent que suposo que només ho fa per seguir els corrents, les modes... També una mica perquè forma part d'una actitud transgressora, que això sempre va amb el jovent, i gràcies a déu! perquè si no fos així, aniríem reiterant els patrons, els models de comportament dels adults i no evolucionaríem. D'alguna manera tot això no és més que un símptoma, una manera de parlar el jovent, de dir *som aquí i tenim coses a dir i les volem dir públicament*. És una forma totalment vàlida,

interessant, i que a més a més s'hauria de fomentar des dels organismes que poden fer-ho, no actuant amb la repressió continuament.

- I de quin color seria un quadre de Salt?

Bàsicament en gris... tonalitats de grisos... segurament molt contrastat, força degradat. Però ara sembla que potser hi hem d'anar afegint algun color i, sincerament, està guanyant molt. Darrerament estan caient algunes de les pàtines que hi havia i s'està tornant molt més interessant.

Agnès Cabezas Horno

Cultura

Clar i Català

Doncs bé, avui en comptes de practicar el codi escrit de la nostra llengua reflexionarem sobre la nostra ciutadania lingüística contestant-nos sincerament les preguntes següents:

- Què sóc jo? ... Sóc català? ... Sóc castellà? ... No sóc res perquè no tinc llengua pròpia? ...

Si la resposta és **català**, seria bo que us repetíssiu la pregunta després d'havervos-hi pensat molt bé...

- Defenseu la llengua catalana o penseu que això és cosa de la Generalitat?

- Defensar-la vol dir fer-la servir. Parleu sempre en català, arreu del país, amb tothom, parli com parli, vingui d'on vingui? A les oficines, als mercats, al carrer?

Un francès o un castellà ja compta que els seus governs tenen l'obligació de defensar l'idioma

propi i ho fan, però ells el defensen parlant-lo sempre sigui amb qui sigui i es trobi on es trobi del seu territori. Ni li ha passat pel cap que, essent al seu país, hagués de canviar de llengua encara que conegués la del seu interlocutor.

Conclusió: Parleu amb tothom en català i en tot cas, si voleu fer una concessió innecessària a una persona que encara no el parli, adreceu-vos-hi parlant més a poc a poc, però sempre en la llengua que és la pròpia i l'oficial dels catalans, que per això aquest país s'anomena Catalunya.

Així l'aprendrà tothom i vós no haureu de passar vergonya d'haver-vos de traduir quan el vostre interlocutor segueix volent-vos imposar la seva llengua fins i tot en el territori d'una altra.

Salvador Sunyer

API
núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Uns saltencs adquireixen uns aglans molt costosos

A la ciutat de Girona, 19 de maig de 1906

Vista la causa procedent del Jutjat d'Instrucció d'aquest partit seguit entre parts, d'una el Ministeri Fiscal i de l'altra Angel T. Bosch de 29 anys, d'ofici manyà, que sap llegir i escriure; a més Francesc Isern, de 19 anys; i Francesca Alsina també de 19 anys, tots veïns i naturals de Salt...

Resultant provat que cap a les tretze hores, del dia 20 de novembre últim, els citats anteriorment es dirigiren a la Devesa del senyor Marquès de Camps i d'Alzinellas, situada en terrenys de Salt, i pujant el primer d'ells a una alzina, i amb una canya feia caure els aglans, que recollien els demés encausats, amb ànim de vendre-les per lucrar-se del preu de venda; quan ja en tenien reunits uns deu quilos aproximadament, que podien taxar-se en VUITANTA-VUIT CÈNTIMS, foren detinguts per una parella de la Guardia Civil.

RESULTANT. Provat...

RESULTANT. Que el Ministeri Fiscal declara els fets de furt frustrat als encausats. VISTOS: Els articles primer, tercer, sext i circumstància segona...

FALLEM: Quem hem de condemnar i condemnem a Àngel T. Bosch, Francesc Isern i Francesca Alsina, com autors de furt frustrat a la pena de CENT CINQUANTA PESSETES CADA UN d'ells, sofrint els tres en cas d'insolvència, la responsabilitat processal subsidiària corresponent, a rao d'un dia per cada cinc pessetes que deixin de pagar, a que per via d'indemnització civil abonin subsidiàriament al perjudicat, el senyor D. Carles de Camps, la suma de VUITANTA-CINC CÈNTIMS, i al pagament de les costes per parts iguals.

Així per aquesta Sentència la pronunciem, manem i firmem.- Antoni Estany Fernández i José de Tor.

Textos recuperats per: **JOSEP RECASENS i ADROHER**

-Contrapunt-

La memòria és selectiva i després ens imaginem que qualsevol temps passat fou millor. Millor si de cas per als poderosos. Fins i tot la Guàrdia Civil feia de guarda de les seves propietats i unes tristes aglans portaven a la presó a uns joves com si fossin uns malvats delinqüents. Anirien a la presó, perquè l'exagerat càstig de 150 ptes. per a cada un d'ells, més les costes del judici, no estarien al seu abast si es compara amb els ingressos dels jornalers d'aquells anys. Tot un senyor marquès imposant els seus privilegis d'amo i senyor.

R. Torramadé

BURCH constructors, s.a. Salt

**Cases
Ampliacions
Rehabilitació**

C/ Pere Coll i Guitó, 3 - Tel. i Fax 972 23 86 02 - 17190 SALT (Girona)

**Comerc
TURRÓ, S.A.**

VENDA I LLOGUER DE MAQUINARIA
I UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig Païssos Catalans, 56 - 17190 Salt
Tel. 972 23 37 31 Fax 972 24 11 81

Va acabar l'any amb efemèrides, vint-i-cinc anys de la constitució, i amb un canvi de govern a Catalunya. Ambdues circumstàncies han facilitat que els mitjans de comunicació ens hagin obsequiat amb diverses retrospectives sobre uns anys alhora propers i llunyans. Un temps en què la conjunció de la nostra joventut amb la profunditat de les transformacions polítiques que es produïen, convidava a viure intensament els esdeveniments. Una època en què la descoberta de noves idees, de les que la dictadura ens havia privat, ens va permetre observar la realitat amb uns nous punts de referència. Altres icones passaren a ocupar un lloc a les nostres capçaleres. El socialisme marxista i la psicoanàlisi freudiana impregnaren amb major o menor mesura la nostra manera de pensar. La meva atracció per la psicologia i la psiquiatria va fer que m'interessés per Freud i la

psicoanàlisi abans que per Marx. De fet, en el meu cas Marx va ser la torna de Freud; va ser l'interès per aquest el que em va portar a llegir l'assaig "Marx i Freud" d'Erich Fromm. Després vingueren altres lectures del mateix autor: "La por a la llibertat", "Psicoanàlisi de la sociedad contemporanea", "L'art d'estimar" i "Anatomia de la destructivitat humana". L'obra de Fromm, les seves anàlisis psicosocials, l'estudi dels fets i problemes de la seva època, la investigació dels aspectes psicològics i existencials de Marx, les seves tesis sobre el marcat caràcter social i moral de les malalties mentals, van passar a ser uns referents per a mi. Aquests dies he tornat a rellegir "Marx i Freud", la seva traducció al català de Jordi Solé Tura. Malgrat el temps passat, segueix sent interessant l'estudi que realitza de les similituds i diferències de les idees de Marx i

Freud, en relació als conceptes d'alienació i salut mental i sobre la patologia social i individual, així com la crítica a la deformació i simplificació de les seves idees per molts dels seus seguidors. I el que m'ha continuat interessant més és l'exposició que al final de l'assaig fa Fromm del seu propi credo personal. La seva creença que cada home representa la humanitat; la creença en la perfectibilitat de l'home, la creença en la necessitat de naixement d'un Home Nou, que sigui, com diu literalment, un home que hagi trencat els vincles arcaics de la sang i de la terra, que se senti fill de l'home, un ciutadà del món lleial a l'espècie humana i a la vida, i no a una part exclusiva d'elles; un home que estimi el seu país perquè estima la humanitat i el judici del qual no estigui deformat per les lleialtats tribals.

Jordi Matas Roca
Metge

Eleccions

La colla castellera Marrecs de Salt, ahir 16 de gener de 2004, va celebrar eleccions per renovar la Junta Directiva i la Junta Tècnica de la colla, de cara a les dues properes temporades.

A la Junta Tècnica s'hi havia presentat una sola candidatura encapçalada per en Baltasar Bosch (Balta), que va sortir elegida amb el suport de 76 vots a favor, 12 vots en blanc i 2 vots nuls.

A la Junta Directiva s'hi havien presentat per primera vegada en els 8 anys d'història de la colla, dues candidatures encapçalades per en Manel Mendoza i en Josep Ferrer respectivament, i el resultat electoral va ser de 66 vots per la candidatura encapçalada per en Josep Ferrer (Ferrer), 22 vots per l'encapçalada per en Manel Mendoza (Manel), 2 vots en blanc i 2 vots nuls, quedant

proclamat president pels propers dos anys en Josep Ferrer.

Cal destacar el bon ambient casteller que va presidir l'assemblea marreca i els desitjos expressats per tots els que hi van intervenir, de fer una gran temporada castellera, la qual cosa representa entre altres el dret de poder participar al concurs de castells que se celebra de forma bianual a Tarragona (octubre de 2004) com a colla castellera amb castells de la gamma de 8.

Els Marrecs, en el concurs de l'any 2002, van quedar en una meritòria setena posició de les divuit colles participants; per poder participar-hi, de ple dret, és imprescindible haver descarregat el 3 de 8 abans de Sant Joan, però també s'hi pot participar com a colla convidada. En aquesta temporada castellera que és a punt de començar, els

Marrecs actuaran dues vegades a la plaça del Vi de Girona, a més a més de l'habitual actuació de Fires (octubre), i està programat que hi actuïn acompanyats pels Minyons de Terrassa (Vallès Occidental) el proper mes de maig en el marc de l'exposició de Flors de Girona.

Josep Ferrer

Frigorífics del Ter, s.a.

Escorxador general frigorífic

i sala d'especejament núm. 10,4125/cat-10.03930/ge

C. Major, 419 - Tel. 972 23 31 11 - Fax 972 24 45 18 - 17190 SALT
Télex 56204 FTER-E - Apartat de correus, 239 - 17080 GIRONA

Fermín Muguruza és un dels personatges més reconeguts i populars internacionalment dins l'escena musical basca. Ha produït 18 discos amb les seves bandes **Kortatu**, **Negu Gorriak** o com a solista a més d'haver participat en multitud de gravacions juntament

amb bandes com **Dut**, **Tijuana No**, els catalans **KOP**, **Todos tus muertos** o **Nación Reixa**.

Defensor del mestissatge cultural és com un dels antidòts més eficaços contra l'onada de racisme i xenofòbia; ara és objectiu evident d'una nova versió de la "caça de bruixes" per la seva militància en l'esquerra independentista basca. I ara, després de col.laborar en la gira "**JAI ALAI KATUMBI EXPRES**", junt amb el cantant **Manu Chao** a la nostra vila.

El passat mes de gener ens va presentar el seu últim treball a la sala Mirona de Salt, on unes dues mil persones varen omplir la sala en un concert memorable.

Acompanyat d'onze músics, va repassar diversos temes dels seus 3 discos en solitari, així com cançons dels seus anteriors grups i del nou treball "**KOMUNIKAZIOA**". A ritme de *ska*, *reggae*, *soul* i amb constants pinzellades de *rock*, *hip-hop* i *folk*,

FERMIN MUGURUZA

Muguruza va començar la gira per les terres catalanes a Salt.

No varen faltar les proclames polítiques que varen sovintejar davant un públic còmplice i entregat, després d'haver vist la pressió mediàtica de grups d'ultradreta i també d'associacions com Víctimes del Terrorisme que li varen impedir fer el concert en altres indrets d'Espanya.

"*Em sento com a casa*" i "*Visca la Terra!*", va ser la manera d'agrair la solidaritat i el suport que Muguruza va rebre dels Saltencs i del poble de Catalunya.

Trobareu més informació a la mateixa pàgina oficial del cantant: www.muquruzafm.com

Novetats recomanades

CRIM (*Odi en un gest*)

CRIM és el primer cantant de Hip-Hop en català que ha sortit al mercat, que intenta buscar una via pròpia al seu art de rimar per la via d'un apropament cap al pop electrònic, prioritzant el rap per sobre de la cançó. Actualment el vàrem poder veure interpretar l'himne del Barça en el Camp Nou.

SIDONIE (*Shell Kids*)

Marc, Jesús i Axel són un trio molt divertit, però alhora una banda de pop en estat pur de Barcelona. Amb influències que van des dels **Rollings**, els **Beatles** o els **Beach Boys**, varen presentar el mes de novembre a la Mirona de Salt **SHELL KIDS**, un disc amb molt de sentit de l'humor, on barregen pop britànic, psicodèlia, arrels mediterrànies i música hindú. Després d'haver fitxat per la multinacional Sony, que els ha llençat a gran escala, actualment **SIDONIE** comparteixen llistes d'èxits amb **Bisbal**, **Chayanne** o **Evanescence**, però a ells no els importa gens.

Pere Martí, Oriol Pallàs, Josep Ros i Narcís Presas. Del programa Patrimoni Nacional de Ràdio Salt.

Ruta de les arquitectures de l'aigua al Palau Robert de Barcelona

El 12 de gener es va presentar en el Palau Robert de Barcelona l'exposició "Ruta de les Arquitectures de l'Aigua", resultat del treball i el llibre realitzat per Josep Maria i Oliveras i Andreu Bover. Aquesta exposició ha estat produïda pel mateix Palau Robert i pel Museu de l'Aigua de Salt. L'exposició "Ruta de les Arquitectures de l'Aigua" es podrà veure fins al 15 de febrer i ocupa les sales conegudes com "l'espai descoberta" que es troben dintre del Palau Robert. L'acte d'inauguració va ser presentat per la Sra. Eulàlia Janer, cap d'exposicions del Palau Robert, el Sr. Jaume Torramadé, Alcalde de Salt, i el Sr. Francesc Baltasar, Director General de Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya.

L'exposició consisteix en quatre grans plafons que exemplifiquen els principals usos de l'aigua: l'agrícola, el manufacturer, l'industrial i l'energètic. A banda de presentar alguns dels individus patrimonials més singulars d'aquestes utilitzacions relacionades amb l'aigua, també es proposa una ruta, a través del carril-bici Girona-Olot, on es

planteja la visita a alguns d'aquests elements més representatius relacionats amb el patrimoni fluvial. Concretament els elements que presentem són els següents: el safareig de les dones, la sèquia Monar, el pas de barca de Bescanó, la central hidroelèctrica del comte de Berenguer, el pou de glaç de Vilanna i el vapor Burés d'Anglès.

D'altra banda i coincidint amb la celebració d'aquesta activitat en el Palau Robert, des del Museu de l'Aigua de Salt s'han organitzat una sèrie d'actes que d'alguna manera complementen aquesta proposta. A partir del dia 17 de gener en el municipi de Bescanó es podrà visitar l'exposició "Ponts de Llegenda", produïda pel Museu de l'Aigua de Salt, i que va ser presentada coincidint amb la Festa Major de Salt. A partir d'aleshores, aquesta exposició ha estat a Anglès i actualment està instal·lada fins al 15 de febrer a la sala d'exposicions de Bescanó.

Dintre aquest marc d'actuacions, el proper dia 30 de gener es presentarà en el Museu de l'Aigua de Salt l'exposició "Contracorrent", realitzada pel

Museu de l'Aigua, l'Ajuntament de Salt i el Consorci Vies Verdes de la Diputació de Girona. L'exposició aprofundeix en el coneixement d'aquests elements patrimonials que es plantegen com a indrets a visitar i al mateix temps es podrà veure un DVD on es fa un repàs històric de l'antic traçat del carril-bici de Girona-Olot, posant especial èmfasi en el tram de Salt fins al Pasteral. Aquesta exposició restarà oberta fins a mitjan febrer.

Andreu Bover i Pagespetit

Policia Municipal

La Policia Local de Salt disposa d'una nova furgoneta

L'Ajuntament de Salt ha adquirit una furgoneta Fiat Ducato per a la Policia Local. El vehicle ha estat adaptat per poder fer tasques de control de trànsit i el seu interior ha estat equipat i moblat per poder fer controls d'alcoholèmia i de sorolls.

El nou vehicle policial s'utilitzarà també per fer serveis de patrulla i atendre urgències.

Piscina coberta

S'obren les inscripcions per a la piscina coberta de Salt

Avui s'ha obert el període d'inscripcions per a la piscina coberta de Salt. Tant les inscripcions com la informació sobre les noves instal·lacions es faran a la biblioteca d'en Massagran a l'antic cinema Núria, al carrer Major 204.

L'horari d'atenció al públic serà de dilluns a divendres de les 10 del matí a les dues del migdia i de dos quarts de cinc de la tarda a les vuit del vespre. Els dissabtes l'horari serà de les deu del matí a la una del migdia.

Les instal·lacions de la piscina coberta de Salt consten d'una piscina climatitzada de 25x16,67m i d'una d'hidromassatge de 16,67m, una sala d'activitats dirigides, sala de fitness, bany de vapor i sauna, servei mèdic i lloguer d'armariets.

Aquests espais permetran practicar natació, condicionament físic, aeròbic, TBC i esteps, gimnàs, tonificació, estiraments, activitats per a joves ioga i tai-txi.

Com a oferta de llançament tots aquells que es matriculin abans del 15 de febrer tindran un 50% de descompte.

Club Tramuntana

El Club Tramuntana lliura els premis del Concurs de Pessebres de Salt

Més de quaranta pessebres han participat en la VIII edició del Concurs Popular de Pessebres de Salt organitzat pel Club Tramuntana, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt, de l'associació de Pessebristes d'Olot i altres entitats. Aquest any, el premi per la modalitat escolar ha estat pel cycle infantil del CEIP El Pla, i en la modalitat familiar han estat

guanyadors les famílies Viñolas Puig, Almendros Ruiz, Collell Puig i Nierga Roperó. Han tingut accèssit les famílies Fernández Nicieza, Frigola Quintana i Agustí Agell.

El lliurament de premis es va celebrar el diumenge 18 de gener a la seu del Club Tramuntana i va estar presidit per l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé. En el locals del club també es podia visitar una exposició fotogràfica dels pessebres concursants. L'acte va acabar amb un aperitiu.

Cinema Paradís

Molts de vostès recordaran l'entranyable pel·lícula italiana de Giuseppe Tornatore "Cinema Paradiso". La pel·lícula és un recorregut sentimental per la nostra infantesa (la dels anys cinquanta) a través del cinema. Aquelles sessions de cinema doble amb el NO-DO al mig. Aquelles històries d'aventures, d'amor i de passió que van omplir els buits de la nostra cultura i els anys de repressió i de censura (aquí entre nosaltres molt més forta que en d'altres països).

Per desgràcia i per l'edat, en els darrers temps em toca venir a Salt a enterraments de coneguts, molts d'ells pares d'amics i amigues d'infància. Gent que ens havia vist créixer i fer-nos adults. Personatges que en un moment de la nostra vida van representar un seguit de coses i moments irrepetibles.

I és en el moment de la cerimònia d'acomiadament i després a la sortida, que em ve a la memòria una mena de pel·lícula de la meva adolescència, de records de vivències com a "Cinema paradiso", que si ho recorden, al final, el protagonista, després d'assistir a l'enterrament del seu

"mestre" i operador del cinema, veu el muntatge que l'hi ha deixat: tots els retalls censurats, on es veien parelles abraçades, estimant-se o fent-se petons, aquells petons prohibits de la nostra infantesa. En el meu cas, veig els personatges que s'han envellit, aquella gent que a la meva adolescència, a Salt, eren " importants", homenots forts que han esdevingut encorbats; senyores que encara conserven aquella mirada i elegància i d'altres a qui es noten els anys i que han perdut aquella "atracció"... és tot un recorregut per un tros de la meua vida i que no em deixa de sorprendre cada vegada que em passa. I les retrobades amb els "amics de sempre", que ja no som aquells joves que vivíem intensament el nostre futur, sinó uns adults que ens anem fent grans. L'última vegada va ser poc abans de deixar l'any 2003, amb la mort de l'estanquer de tota la vida, el Sr. Josep Pons, tota una institució a Salt.

Aquesta sensació també em passa d'una altra manera, cada fi d'any. Per una qüestió d'educació i de costums, quan s'arriba a

aquesta data de l'home dels nassos, a part que la majoria de mitjans de comunicació fan aquells llargs resums del que ha donat l'any, hi ha un moment en què per la meua ment hi passa la "pel·lícula" del que ha estat l'any que ara ens deixa. Moments agradables, íntims, desagradables, decisions mal preses i d'altres d'afortunades. La gent que ens ha deixat i la que ha arribat. Celebracions, esdeveniments, aniversaris... Políticament aquest any ha estat important i de canvis, per tant, hi ha hagut per una banda alegries, moltes, i decepcions... guerres no volgudes, grans manifestacions, governs que no escolten i que van a la seva. Finalment, per aquestes dates tothom es desitja un bon any. Un any verge, encara, però que segur que ens donarà alguna sorpresa. O algú es pensava, l'any passat, al desitjar-nos bon any que seria com va ser?. De moment, el que sabem d'aquest any és que el del "bigoti" ja no ens tocarà més allò que no sona.

Guillem Terribas

La revolució cultural catalana

Amb el desenvolupament de la reforma democràtica burgesa, sorgida arran de la Constitució de l'any 1978 i de l'Estatut de l'any 1979, després d'una generació, veiem que no s'ha produït allò que, en principi, semblava de natura, és a dir, la incorporació de la cultura catalana al món desenvolupat. Més aviat el món de fora s'ha instal·lat aquí i ell sí que ha fet la seva revolució. I, així, és ben natural anar a un McDonalds, un Decatlon, un Bauhaus, comprar nous de Califòrnia i avellanques de Turquia, etc., etc. I s'ha tornat un element de record el pa amb tomàquet, l'espardenya de vetes, etc., etc. Vull dir que a l'hàbil empresari

català li va sortir més a compte importar franquícia que establir país propi, malgrat que ens n'hagin parlat molt.

Queden sobre la taula els comentaris d'una colla de ploramiques, que també estan equivocats, i després us diré el perquè. Només fan que repetir... "la llengua va a menys". I, això, amb els milions i milions que s'han gastat en tota aquesta pila d'anys.

Sembla ser que qui ha guanyat han estat els mercats de la globalització que han introduït sis milions de consumidors més.

Està clar que també ens poden dir que avui dia hi ha molts empresaris catalans arreu del

món, p.e. els Xupa Xups a la Xina o els Codorniu a Califòrnia, etc., però a nosaltres, al poble, què collons ens importen aquests empresaris. Representen Catalunya?

Els ploramiques han tingut l'esperança que amb la socialdemocràcia se solucionaria el problema. I una vegada més s'equivocuen. La socialdemocràcia, fins ara, ha deformat les qüestions nacionals i intenta deformar-les. Històricament els ha presentat com un problema de reacció i no de revolució. A més, la socialdemocràcia ha fet fins ara el joc a l'imperialisme. I què ens fa creure que ara això canviarà? És

a dir, que la social democràcia assentarà les bases per fer prevaldre les nacions històriques per damunt de les altres regions. L'única solució pel veritable desenvolupament de la qüestió catalana és posar ben lluny d'aquest problema totes aquestes insignes, patums i grans personalitats, academicistes inclosos, tan i tan defensors de la catalanitat. Nova saba, gent nova i des de baix. És a dir, la revolució catalana. La revolució cultural catalana. És l'únic camí.

P.D. Vaig decidir escriure aquest article després d'escoltar, sense voler, un programa que feia la tele i, també, per les tertúlies de

qualsevol mitjà de comunicació. Tots són molt savis i si ens n'adonem, veurem que tenim d'estrelles a una quantitat molt gran d'individus que estan disposats a parlar de tot i diuen que en saben molt. N'hi ha que es diuen d'esquerres i d'altres de dretes. Ens estan prenent el pèl als ciutadans normals.

És molt important que en les eleccions generals de març, us deixeu de partidismes a banda i

voteu tots, en massa, socialistes, a fi que Zapatero tingui majoria absoluta. Ens alliberarà als catalans del jou de l'Estat i els comandaments actuals de la Generalitat no podran dir que no els deixen fer. I si no els deixen fer? Ah! Després ja en parlarem...

Agapit Alonso i Pont

Deu passar com a tot arreu, però com és d'esperar, cada u se sent del que passa al seu poble i quan sents algunes veus que diuen que Salt és un poble mort perquè no hi ha al·licients per a una vida pública i atractiva, penso que aquestes persones o no saben què vol dir conviure o esperen que els hi posis el plat a taula amb unes menges al seu gust.

Sí que per la proximitat amb Girona, a Salt ens trobem atrets per l'atracció natural d'una oferta, diguem-ne lúdica i social si voleu, que per més que ens hi escarrassem no hi podem competir. Ara bé, si tota la preocupació que tenim és aquesta, dic sí; Salt és un poble mort. Però per poc que ens interessem pel que passa pels carrers, places i locals socials, i per les programacions d'agrupacions, associacions i entitats que tenim al poble, veuríem que la vida social és extensa i molt viva. No és fàcil arribar a cada casa amb una informació que faciliti el coneixement de molts actes programats que poden motivar i interessar als veïns, també ens podríem preocupar nosaltres

mateixes per saber.

Tenim Ràdio Salt que canalitza tota la informació que els arriba de diferents procedències. Tenim la revista la Farga, que en la seva agenda anuncia la programació d'actes programats per al mes següent; també hem de dir, però, que la seva difusió és minsa degut a la superació d'altres mitjans de comunicació que tenen més requesta per ser més coneguts.

Mireu, jo penso que un poble el fa els seus habitants amb la participació en les activitats programades de les diferents entitats, sigui com a associats o simplement com a espectadors; aportant-hi idees i millor fent pinya en la participació. Ens dolem de la desaparició de moltes festes de carrer, però quants veïns estan disposats a participar en les tasques del seu manteniment? Pocs, tan pocs que els que aguanten, al final diuen prou. Quina renovació hi ha en les juntes de moltes entitats sense afany de lucre? No cal que posem noms; ens hem tornat tan individualistes que la col·lectivitat la deixem per als altres, i la feina també. Això sí, tenim prou ànim i

veu per queixar-nos de la poca vida social del poble.

Estic segur de predicar al desert, però això no em priva d'expressar una realitat palpable, que és que tots som els responsables de tenir el que tenim. Sento a dir que l'Ajuntament hauria de fer o deixar de fer. Quan les coses no surten de l'ànima dels veïns ja podem cridar ous a vendre. També cal dir que tampoc, des del poder (i en aquesta qüestió englobo tot el poder en general) interessen massa les unions veïnals perquè avui s'uneixen per un acte social i demà potser serà per criticar o oposar-se a una decisió del govern que sigui.

L'individualisme només fomenta l'egoisme i 40 anys de dictadura costen d'esborrar. Potser; però, crec que ja seria hora que canviéssim el xip i que en comptes de lamentar-nos, aportéssim el nostre gra de sorra per fer de Salt el poble que voldríem. I de portes obertes, mireu que n'hi ha!

Camina Mira i Observa

Salt, el nostre poble

En tenia ganes, però no veia el moment d'endreçar el meu armari. Fa anys, quan el vaig comprar, em semblava gran; en canvi, avui, amb el pas del temps i tantes andròmines com hi he anat encabint, ha quedat petit. Si no m'he decidit fins avui per fer-ho ha estat, en part per desídia, i en part per aquell sentimentalisme absurd envers una roba que en el seu dia fou una bona roba, de qualitat, moderna, comprada amb il·lusió, però que avui trobo passada de moda, ratada i que, en definitiva, m'ha acabat avorrint.

El temps passa per les modes i també per les persones; tot canvia; allò que era modern, ara és antiquat, el que un dia m'anava fet a mida, ja no em corda. Perquè la roba, com la política, s'ha de renovar, i en això rau la veritable essència de la democràcia, en l'alternança política. Cal que valorem la

importància del fet de viure en una societat democràtica, on els qui governen són el resultat de la voluntat popular, per bé que de vegades puguem arribar a pensar que la democràcia és la dictadura de la majoria.

Vivim temps de canvis, cosa que no ens ha de fer por, sinó que ha de servir per foragitar l'escepticisme-nihilisme polític en què molts havíem caigut després de tants anys de governar "els mateixos" (sense ànim pejoratiu). Un govern d'esquerres (tan lícit com un nacionalista) ha d'apostar per les polítiques socials, pilars fonamentals de qualsevol societat desenvolupada, perquè tots sabem que una casa s'ha de començar pels fonaments, no pel sostre. La sanitat, amb el foment de polítiques de natalitat; l'ensenyament (tant públic com privat), amb la irresolta realitat de la immigració a tots nivells són -i

han de ser- els cavalls de batalla d'aquesta nova legislatura.

No és que el nou govern tingui cap vareta màgica per solucionar tot això; simplement es tracta de prioritzar (val a dir que els d'ara juguen amb l'avantatge de conèixer a bastament, ja que han tingut força anys per aprendre-ho, les mancances dels que han marxat, però cal també no oblidar els encerts).

Els que vivim amb il·lusió i esperança el canvi polític no esperem impossibles, ni tampoc ens conformem amb el *panem et circenses* (menjar i diversió per a tots). Els que votem som cada cop més exigents; volem accions, no paraules que se les emporti el vent. I això ho saben els polítics. I si no se n'adonen, ja ho sabeu, quedem dintre de quatre anys a les urnes.

Mireia Masó i Cerdà

El mercat municipal

El mercat municipal està de potes enlaire degut a unes necessàries obres de remodelació. Són necessàries perquè en aquest temps de tanta competitivitat entre súpers i hípers, o et renoves o mors i així ho varen pactar entre l'Ajuntament, paradistes i l'empresa Mercadona. Que tingui un bon èxit la reforma.

Antecedents: l'Ajuntament posa a exposició pública el projecte de les obres i donant-li un cop d'ull t'adones que en el conjunt de les obres hi figurava un aparcament subterrani a la plaça pública situada al costat del mercat, que motivava el trasllat dels roures que tan dignament embelleixen la plaça, a més de proporcionar una acollidora ombra a l'estiu.

És clar, vista la proposta, les entitats ecologistes del poble, MARFULL i S.E.R.S. varen presentar les corresponents al·legacions d'oposició al trasllat dels arbres, fet que va motivar tenir una entrevista a petició de l'Alcalde i amb la presència del Regidor d'Urbanisme per parlar

de l'aparcament subterrani que afectava els arbres, de la qual en va sortir la proposta de negociar amb l'empresa promotora de la remodelació, la possibilitat de resituar l'aparcament i deixar els arbres en el seu lloc actual; sobretot, i com a mal menor, respectar els més esponerosos situats al sud de la plaça, plantats fa 25 anys. Bé, no va ser en debades la trobada, ja que l'aparcament ha trobat un altre espai: el sostre de l'edifici de la plaça del mercat respectant el subsol de la plaça i, per tant, molta part dels arbres. Per necessitat de la construcció de la rampa per pujar a l'aparcament ha calgut traslladar uns roures a un viver tot esperant ser replantats. Confiam que acabades les obres, alguns d'ells tornaran a la plaça en els espais possibles.

Tot aquest afer ens podria portar a un replantejament del diàleg més acostat entre els responsables de les diferents àrees de govern de l'Ajuntament amb les entitats i persones

preocupades perquè Salt tingui una qualitat atractiva en qüestions urbanístiques i per tant de qualitat de vida. Està molt bé, a més de necessari, que l'equip de govern planifiqui, promogui i actuï en bé de la població, però, a l'hora d'informar, abans d'exposar-la a informació pública, podria tenir un canvi d'impressions amb les entitats i persones preocupades per la qualitat de la població, cosa que evitaria alguns fregadissos innecessaris que a ningú beneficien. Considero que les entitats Marfull, SERS i el Consell Municipal de la Gent Gran podrien ser uns bons interlocutors en aquestes qüestions. Ja sé que en una població com Salt, amb 25.000 habitants, hi ha molts parers i punts de vista, però si tenim en compte les poques persones que s'hi mouen en aquestes qüestions, serien fàcils aquests contactes de relació.

Ramon Torramadé

Francesc Camps i Pont: terra, poder i propietat

La història local i regional pot ser determinant a l'hora d'analitzar la implantació del règim liberal sobre les estructures socials i polítiques preexistents. Les noves institucions serviran de plataforma política dels agents socials que dirigiran el procés revolucionari. En la construcció de l'estat liberal, la formulació d'una divisió provincial, la creació de les Diputacions i la figura del seu cap polític, en seran elements clau. És durant el Trienni Liberal (1820 - 1823) que l'experiment es posa en marxa. En paraules de Borja de Riquer, les Diputacions han estat unes de les plataformes polítiques més importants durant un segle i mig, a excepció del període de la Mancomunitat i de la Generalitat. La seva importància rau en l'observació del model d'estat i el tipus de polítiques que el centre imposa a la perifèria, i com diferents grups socials catalans accediran al seu control per tal de materialitzar les seves ambicions polítiques i econòmiques. Aquests personatges són els grans propietaris rurals, i els marquesos de Camps en són els nostres protagonistes.

Aquests sectors socials experimenten una gran desconfiança envers l'aparell polític i administratiu de l'Antic Règim, incapaç d'oferir alternatives a la greu crisi social. A més, els interessos econòmics d'una noblesa d'origen feudal no tenen perquè coincidir amb els d'aquests terratinents o hisendats. Els seus ingressos provenen de l'explotació dels dominis útils, mentre que els dels veritables nobles deriven dels seus drets jurisdiccional d'origen feudal. A aquests grans senyors útils ja els pot interessar l'abolició de la propietat jurisdiccional -els delmes, per exemple. Recordem que el marquès de Camps resulta ser un dels majors senyors útils catalans. L'any 1858 va satisfer 68 censos a 42 senyors diferents, i tot i que no representava més d'un 5 % de la renda que cobrava

com a senyor útil, possiblement no li interessés una reforma agrària que li comportés el reconeixement i la redempció dels seus dominis directes. Era una alternativa no basada en la petita propietat, però sí en l'eliminació de les traves jurídiques que impedièn la propietat plena i el mercat lliure de terra.

Francesc de Camps i Font encetarà una tradició de participació de la família en diverses institucions polítiques i econòmiques. Durant el anys del Trienni fou membre de la Diputació provincial fins que es va dissoldre, i alcalde primer de Girona de desembre de 1820 a desembre de 1821. Ja fou regidor del consistori gironí el 1814, en el primer ajuntament constitucional. Només apareix en experiències revolucionàries, perquè de 1814 a 1820 i després del Trienni desapareix de l'escena política. Més tard seran els seus hereus els que participaran de la vida política i econòmica del país.

Els Camps són una nissaga que ha viscut un procés d'acumulació de terres, portant a terme una política familiar d'aliances i una política successòria no fragmentària. Francesc de Paula de Camps i de Font, diputat provincial, era fill de Llätzer Anton de Camps i de Rosselló i de Narcisa Camps i de Font, la seva primera muller. El 29 d'abril de 1817 fa un inventari de béns a casa del notari Joaquim Ribot, de Girona, després de la mort del pare. Casat amb Marianna de Camps i d'Avinyó, difunta, és l'hereu d'aquestes propietats : senyoria del castell de Beuda, mas Tries d'Esponellà, mas Rosselló i mas Corretjer de Vilafreser, mas Puig de Palol d'Onyar, mas Salvador de Sant Andreu Salou, mas Rateres de Vilobí d'Onyar, mas Bellafilla de Vilablareix, mas Vives, mas Mai, mas Pons i la torre Ferrana de Montfullà, i diverses cases a Girona.

En l'inventari es descriuen

detalladament els béns mobles del mas Pons i de la casa del carrer de la Neu, a Girona, la del seu pare. Hi destaquen dos rebuts de la quantitat de plata i joies d'or que entregaren a la Junta Governativa durant el darrer setge francès, el 1809. Aquella guerra havia causat importants desperfectes en força masos, especialment els de Montfullà, Palol i Vilablareix. També es relacionen els censos que cobraven, uns 35, pràcticament tots monetaris i bona part a Salt. Josep Ramon de Camps, el primogènit de Francesc de Camps, apareix en el primer lloc de la relació dels majors contribuents de la província el 1836, amb 12.578 rals. El patrimoni Camps constava, a mitjans de segle, de 27 masos de 18 pobles : Salt, Santa Eugènia, Montfullà, Gualta, Vilablareix, Fornells, Vilobí, Palol d'Onyar, Esponellà, Campllong, Taialà, Sant Andreu Salou, Vilatenim, Vilabertran, Espolla, Sant Climent Sescebes, Palafrugell i Fontclara.

La conclusió de la instal·lació de les Diputacions és que han estat emprades com a plataforma política de les oligarquies locals i comarcals. Uns nous actors socials que, partidaris de la llibertat però sobretot de l'ordre, han utilitzat la revolució política per consolidar la seva influència social i econòmica a nivell regional. Després d'un quart de segle d'agitacions, es vol per a la consolidació de la propietat en majúscules un context polític i social de control i estabilitat. La fortalesa del poder polític exigia, segons la classe propietària, la seva desvinculació de la societat civil. Es pretenia tutelar l'espai públic i reduir l'àmbit de la ciutadania que generalitzava la Constitució de 1812. És l'origen del caciquisme decimonònic, també a les nostres contrades.

Joan Corominas

Visita al Poble Espanyol i Mercat de Santa Llúcia

Aquesta sortida ha sigut l'última d'aquest any 2003, i ja vaig deixar clar en la meua crònica del mes passat que m'agradaria aportar en aquest escrit les opinions referides pels mateixos excursionistes dels llocs visitats, i com podeu llegir en el titular que encapçala aquesta crònica, ens toca parlar del Poble Espanyol i Visita a la Fira de Santa Llúcia.

Tal dit, tal fet, i aquest mes comptem amb l'escrit i opinions del nostre bon amic i col·laborador **Eulogi Galià**. Us recomano que ho llegiu, perquè val l'estona, us agradarà, i així comença.

La darrera excursió d'enguany ha estat la que ens ha portat al Poble Espanyol i al mercat de Santa Llúcia de Barcelona. Hem iniciat el viatge a les vuit en punt del matí. Cotxe ple i cap a Roda de Ter, on ens esperava un bon esmorzar a base de pa amb tomàquet i embotits, porrons de vi i cafès. Un cop mort el cuc, enganyada la gana i silenciats el rau-rau impertinent de la panxa, de dret fins al Cap i Casal. Parada de l'autobús al bell davant de la portalada d'entrada al recinte del Poble Espanyol, iniciant la visita a aquest conglomerat d'edificacions representatives de les genuïnes,

escampades per l'ample i llarg de la geografia espanyola. En els rètols de cada façana hi diu d'on són. Mira, aquesta és de Santa Pau! Aquella altra és de Burgos, o de la Corunya o de Sitges... En els baixos, tot ple de botigues de productes de tota mena. La més atractiva, sense dubte, és l'obrador dels vidriers, on pots veure l'encisador i aparentment senzill procés de convertir un grapat de material incandescent posat a l'extrem d'un tub metàl·lic, mitjançant quatre bufades i un parell de cops de motlle, en un atuell de vidre de preciosa factura, fent bona la dita que "és tan fàcil com bufar i fer ampolles". Dic aparentment fàcil, però ja m'agradaria veure el que ens sortiria a nosaltres si ho intentéssim! Segur que seria un bunyol sense cara ni ulls i un fart de riure dels esforçats operaris que ho fan senzill gràcies a anys d'aprenentatge.

Un cop més o menys vist tot el recinte, fins i tot els treballs de jardineria que hi estan portant a terme els operaris de l'ajuntament, cap a dinar al restaurant on en règim de bufet lliure hem gaudit d'un bon assortiment de cuinats, capaç de sadollar plenament l'apetit més voraç o acomplir l'exigència del

llepafils més llamec i amb unes postres dignes dels més llèpols. En resum, un bon xeflis.

Quan hem acabat els cafès, amb gotes o sense, l'autocar ens ha portat fins a la Via Laietana, al darrere de la catedral, on ens hem escampat pel bé de déu de parades d'objectes nadalencs enmig d'un nombre incalculable de persones de totes classes i, mai tan ben dit, de colors, ja que hi havia xinesos, àrabs, europeus del nord, rossos com un fil d'or, negres de totes les tonalitats i nosaltres fent el cap gros davant les parades de caganers. I jovent, molt jovent fent xerinola. Més tard hem fet una visita a l'interior de la catedral, on semblava que fos dia de festa grossa per la munió de gent que hi havia.

I al final, llaçats però contents, ens hem assegut a les confortables butaques del cotxe per tornar cap a casa amb la bona companyonia de tots els excursionistes. Creieu-me, ha valgut la pena.

La propera excursió, de data 22 de gener d'enguany, anirem a visitar les coves de Sant Ignasi de Loyola, a Manresa. Us hi esperem, amics excursionistes.

Ferran Márquez i Eulogi Galià

Foto Enric Serra

Ingredients

250 g de carn picada de vedella
250 g de carn picada de porc
100 g de cansalada virada
1 rovell d'ou
2 clares d'ou
pa remullat amb llet
2 cebes
½ pebrot verd
2 albergínies grosses
2 tomates
1 gra d'all
julivert
½ got de vi blanc
200 g d'olives sense pinyol
oli, sal, pebre, farina i canyella

Per la picada

2 alls
julivert
50 g d'ametlles torrades
uns brins de safrà

Elaboració

Una vegada tenim tota la carn ben picada, barrejar-la bé amb l'all, el julivert, el rovell d'ou, les dues clares, sal i pebre al gust, un polsim de canyella i la molla de pa prèviament remullada amb llet i ben escorreguda. Deixar reposar aquesta pasta una estona a la nevera i a continuació, fer les mandonguilles, enfarinar-les i

fregir-les.

En una cassola a part, fer un sofregit de ceba, pebrot verd, un gra d'all tallat petit i tomata. Deixar-ho coure a poc a poc.

Agafar les albergínies, rentar-les i tallar-les a rodanxes gruixudes, amb pela i tot. Passar-les per la paella amb poc oli, només un moment i reservar-les.

Quan el sofregit estigui fet, posar-hi una cullerada rasa de farina i deixar que es rossegi. Seguidament tirar-hi el vi blanc, una mica d'aigua calenta o brou (a ull), les mandonguilles i deixar-ho coure a foc lent durant un quart d'hora. A continuació, posar-hi les albergínies i deixar-ho coure uns 10 minuts més. Mentrestant, escaldar els 200 g d'olives sense pinyol.

Fer la picada amb les ametlles, el safrà, l'all, el julivert i una mica de vi ranci. Afegir-la al guisat juntament amb les olives. Rectificar de sal, deixar-ho coure una mica més i ja ho podem servir, tot i que es recomana fer-lo d'un dia per l'altre.

Recepta de la Sra. CARME BATLLE i CORBATÓ
Comissió Gastronòmica del Consell de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Club petanca Salt

El 26 de desembre, com cada any, el Casal de Jubilats organitza el trofeu memorial Josep Cebrián de petanca. Aquest any s'hi van inscriure un total de 60 jugadors, que és el màxim que poden jugar a les pistes, encara que a l'hora de la veritat en varen faltar 4, però van posar un parell de dupletes i assumpte solucionat.

A 2 quarts de 9 del matí van començar les partides, que anaven a 13 punts o a cop de xiulet, ja que el temps havia de ser el just per acabar a la 1 del migdia per poder celebrar el tradicional vermut de San Esteve. Vàrem fer 5 grups de 4 equips, que es van enfrontar entre ells i els 5 guanyadors i els 3 millors segons van passar a la següent ronda per la final i després d'una bona lluita, els 4 guanyadors van ser: 1r, Pep Quintana, Isabel Rodríguez. 2n lloc, Manolín Romero, Gregori Anton i Pilar Vila. 3r lloc, Manel Ros, Maria González, i 4t lloc per Narcís Ros i Pepita Cobos.

El President del Casal, Sr. Enric Serra, i el secretari, Sr. Ferran Márquez, van fer entrega dels lots de nadal que tenien preparats per a l'ocasió. També ho aprofitaren per desitjar a tots els socis i acompanyants unes bones festes.

A la lliga dels disabtes els guanyadors del mes de desembre foren: 1r Pere Fornells, 2n Domingo García i el

Botifarrada abans de jugar a Petanca.
Foto Freixas

3r Pere Palou, que van rebre un petit obsequi com cada final de mes.

La lliga dels diumenges continua en marxa i sempre hi ha algú que s'anima i s'afegeix als participants. De moment encara no es pot dir qui serà el guanyador, però ja tenim 3 o 4 jugadors que van una mica destacats de la resta. També cal dir que el diumenge 11 de gener els participants es van trobar amb una botifarrada sorpresa per esmorzar; la junta pensa que un bon trago de vi i una bona botifarra fa marxar la fred que aquests dies ens esta apretant de valent. Si tot va bé, la lliga

finalitzarà el proper 8 de febrer, ja que el següent diumenge es començarà el primer campionat federat de la temporada a les pistes d'Avinyonet, la Copa President.

En aquests moments els jugadors estan muntant els equips per competir als diferents campionats i tractar d'obtenir plaça per anar als Campionats d'Espanya, o bé als Campionats de Catalunya, a les Autonòmiques o a qualsevol altre lloc que correspongui per haver quedat entre els millors. Aquest any la fita del Club Petanca Salt és aconseguir el 1r lloc en alguna de les categories i també intentar guanyar una altra plaça a la 1ª categoria de la petanca gironina. Nosaltres som un Club que no tenim per norma fer diferències entre els jugadors i no ens podem permetre el luxe de "fitjar" algun jugador de fora, però els que hi som ho donarem tot per fer quedar el club a dalt de tot, tant a les pistes de joc com a fora. També aprofito per donar la benvinguda als nous jugadors que aquest any defensaran la samarreta del Salt. Sort a tots i endavant.

Josep Boó i Alech

NUEVO CITROËN C2

URBAN SPORTS CAR

0% Materia grasa.

El nuevo Citroën C2 es un coche lleno de energía. Con auténtico espíritu deportivo. Motores diésel HDi o gasolina de última generación de hasta 110 cv y, si lo deseas, caja de cambios SensoDrive con mandos en el volante, para estar siempre en buena forma. Un equipamiento* sorprendente: regulador de velocidad, climatizador, ayuda al aparcamiento o radio-teléfono con navegador.

En seguridad tampoco se queda atrás, 6 airbags, ABS y ESP. Y espera a ver su interior: asombrosamente espacioso y modulable, con asientos traseros deslizantes e independientes, portón trasero dividido en dos...

Ven a conocer el nuevo Citroën C2 y comprobarás que con un coche así está prohibido aburrirse.

Nuevo Citroën C2 desde 8.200 €**

www.citroen.es

Información Citroën: 902 44 55 66

CITROËN prefiere **TOTAL**

CONDICIONES ESPECIALES DE FINANCIACIÓN CON **CITROËN** *Crédit*

CITROËN

NO TE IMAGINAS LO QUE
CITROËN PUEDE HACER POR TI

Modelo fotografiado: C2 1.6 VTR. *Equipamiento según versiones. **PVP recomendado (incluye IVA, impuesto de matriculación, transporte, oferta de lanzamiento y Plan Prever gasolina). Válido hasta fin de mes para turismos en stock en Península y Baleares en los puntos de venta que participen en la operación. Consumo mixto (L/100 km.) / Emisión CO₂ (grs./Km.): 4,1-6,3 / 108-151

garage andreu

GARAGE ANDREU

Concessionari Oficial Citroën

Car. Barcelona, 204 - 206 - 17005 Girona (SPAIN) - Tel. 972 20 68 08 - Fax 972 20 70 61 - e-mail: info@garageandreu.com - www.garageandreu.com

CITROËN

Naixements, casaments i defuncions del de 16 de desembre al 13 de gener

Naixements

Yusra El-Harhar (18 de desembre)
Mahamadu Sawaneh (19 de desembre)
Nidia Paradinas Carré (20 de desembre)
Eira Pérez Vidal (21 de desembre)
Joel Torner Martínez (21 de desembre)
Ansumana Jawara (22 de desembre)
Aleix Gámez Planas (24 de desembre)
Sajo Turay (26 de desembre)
Ariadna Nieto Collell (26 de desembre)
Andrea Romero Alcocer (27 de desembre)
Dye Bonarou (28 de desembre)
Fátima Ahrika (29 de desembre)
Noèlia Lozano Hinojosa (30 de desembre)
Bakari Jawara (30 de desembre)
Hamedou Gumaneh (31 de desembre)
Anaïs Gálvez Moreno (1 de gener)
Eric Vila Guillén (2 de gener)
Doaa Boussakouk (3 de gener)
Iman Yagoubi (4 de gener)
Carla Guijarro Díaz (8 de gener)
Ivan Velázquez Redondo (13 de gener)

Casaments

Ivan Benjumea Benjumea i Neus Fores Roura (20 de desembre)
Pau Allué Rosas i Montserrat Granados Aguilera (20 de desembre)
Eric Fábregas Ruano i Maria Angelats Carbó (22 de desembre)
Franklin-Mauricio Funez Elvir i Delui-Noemi Carias Villanueva (3 de gener)

Defuncions

Narcisa Ribas Cubo	16/12/2003
Francisco Pujolas Canadell	18/12/2003
Jaume Figueras Xifre	19/12/2003
Jose Maria Serrats Fabregas	20/12/2003
Rafael Teixidor Anglada	20/12/2003
Josefa Garriga Sararols	21/12/2003
Maria Tiscar Martir Castillejo	24/12/2003
Juan Canals Solé	27/12/2003
Josep Pons Ciurana	27/12/2003
Martín Besalú Marce	29/12/2003
Antonio Ortiz Padilla	29/12/2003
Joaquin González Ordóñez	29/12/2003
José Madrenys Caballé	29/12/2003
Felisa Garcia Sanmartí	02/01/2004
Josefa Moret Pineda	02/01/2004
Jaume Bracons Sidera	03/01/2004
Miguel Mercadal Acosta	03/01/2004
Dolores Font Roca	05/01/2004
Ali Laaraj	06/01/2004
Antonio Villalta Martínez	06/01/2004
Aminata Jebbo	07/01/2004
Francisco Casado Patricio	08/01/2004
Virtudes Barberà Ferreras	10/01/2004
Luis Ridaura Oriol	13/01/2004
Rosa Noguer Domenech	14/01/2004
Dolores Gili Agustí	15/01/2004

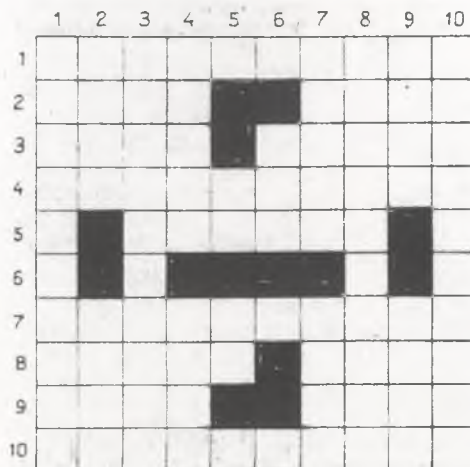
GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Encreuats

Horizontals

1. Que fa caure el pèl.- 2. Al revés, nom d'home. Fa dany.- 3. Al revés, orgull (plural). Al revés, conjunt de condicions atmosfèriques pròpies d'una regió.- 4. Acció de fascinar.- 5. Impregni de lodur.- 7. Feien entar.- 8. Al revés rajola quadrada. Arç. 9. Al revés, vilenta irritació (pl). Al revés serralada situada a la part occidental d'Alacant. 10. Entrarà la palla al pallier.

Verticals

1. Que té una agitació deguda a les punyides d'un desig violent (fem.). 2. Al revés, mesura agrària anglesa. Al revés, figuradament, l'eix. 3. Durarà llarg temps. 4. Al revés prengui possessió d'un lloc. Anglicisme emprat per a designar cadascuna de les barres de ferro o acer amb que es formen les vies. 5. Al revés cinc-cents-u. Llengua d'Occitània. 6. Al revés, article. 7. Copsar parant la ma o el mocador, etc, una cosa que cau. Al revés, esclafiu a riure. 8. El qui té un càrrec en una oficina. 9. Afèresi d'arrel. Al revés, tabac en pols per a enumar. 10. Priva de comunicació algú o alguna cosa.

Solucions (horizontals)

1. Depilatori. 2. ereP. Ofen. 3. scrU. amilC. 4. Fascinació. 5. loduri. 7 .Introduïen. 8. óarioC. Espí. 9. serl. itaC. 10. Apallerarà.

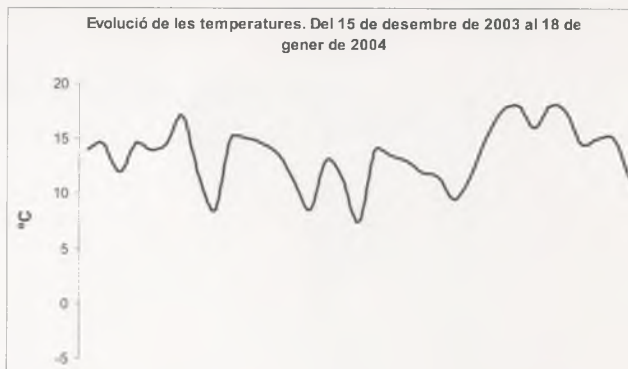
B. Pérez. G.

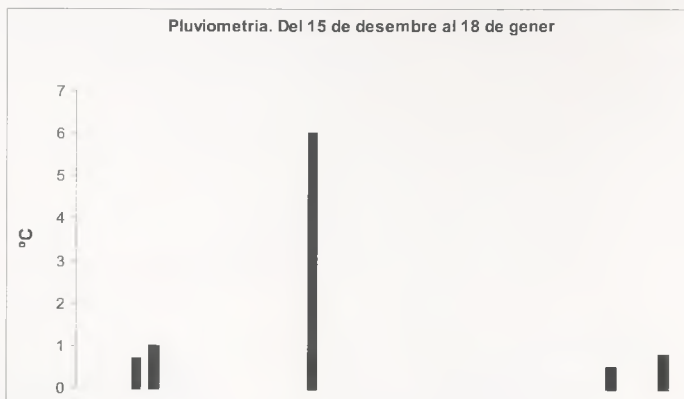
El temps

Temperatures del 15 d'octubre al 15 de novembre

Temperatura Màxima: 17,5° els dies 10 i 14 de gener
Temperatura Mínima: -2,5° el dia 6 de gener

Dies de pluja: 11 dies
Precipitació màxima en un dia: 6 litres el dia 28 de gener
Pluja acumulada: 9 litres del 15 de desembre al 18 de gener

Edifici

GIRONA a 5 minuts del centre

24

Pis tipus de 4 dormitoris

- Pisos de 91 a 104 m² útils
- Acabats de qualitat
- Façana d'obra vista
- Fusteria exterior de PVC amb interior acabat en cirerer
- Paviment de parquet
- Pàrquing opcional

**Carrers Illa, 5
Bernat Boades, 84**

Visiteu-nos a:

www.eugesa.es

per veure tot el nostre estoc

PROMOU:

**Residencial
Maçana**
SOLUCIÓ INTEGRADA

III PROCAM

Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA

CONSTRUCTORA - IMMOBILIÀRIA

C/ Major, 182 - SALT

☎ **972 40 60 93**